

Til § 3.

Det svenske forslag bestemte begrebet „livsmedelstillstands“ således: anden vare end berigelsesmiddel (der var særligt defineret), som er bestemt til — i almindelighed i ringe mængde og uden at indgå som råvare — at tilføres et levnedsmiddel for at påvirke dets holdbarhed, konsistens, farve, smag eller lugt eller for at hidføre en anden bestemt egenskab hos levnedsmidlet.

Den endelige formulering i den svenske lov blev: Ved levnedsmiddeltilsætning forstås dels berigelsesmiddel, som er bestemt til at tilføres et levnedsmiddel for at forbedre dets næringsværdi, dels anden vare eller stof, som er bestemt til at tilføres et levnedsmiddel for at påvirke dets holdbarhed, konsistens, farve, smag eller lugt eller at hidføre en anden bestemt egenskab hos levnedsmidlet, hvis berigelsesmidlet, varen eller stoffet ikke er en levnedsmiddelråvare.

Det tyske forslag bestemmer tilsætningsstoffer (Zusatzstoffe) således: Tilsætningsstoffer i denne lovs forstand er stoffer, der er bestemt til at tilsættes levnedsmidler for at øve indflydelse på deres beskaffenhed eller for at opnå bestemte egenskaber eller virkninger; undtaget er stoffer, der er af naturlig oprindelse eller kemisk er af samme sammensætning som de naturlige stoffer, og som efter almindelig opfattelse i omsætningen overvejende anvendes på grund af deres nærings-, lugt- eller smagsværdi eller som nydelsesmiddel.

Det tyske forslag ligestiller med tilsætningsstoffer mineralstoffer, sporelementer, aminosyrer, visse vitaminer, stoffer, der anvendes som overtræk til levnedsmidler eller anvendes ved behandling af levnedsmidler på en sådan måde, at stoffet kan komme i eller på levnedsmidlet samt endelig drivmidler, der er bestemt til at anvendes i trykbeholdere for levnedsmidler.

Codex komiteen for tilsætningsstoffer har senest på mødet i Wageningen i Holland i maj—juni 1972 bestemt begrebet tilsætningsstof (food additive) således: I Codex Alimentarius forstås ved tilsætningsstof ethvert stof, der ikke i sig selv er et levnedsmiddel, og som heller ikke normalt bruges som typisk ingrediens (med eller uden ernæringsmæssig værdi) i levnedsmidler. Det forudsættes, at dette stof bevidst tilsættes et levnedsmiddel med teknologisk formål ved fremstillingen, tilvirkningen, tilberedningen, behandlingen, pakningen, transporten eller opbevaring, og at stoffet eller biprodukter af stoffet kan genfindes eller med rimelighed kan forventes genfundet — direkte eller indirekte — som bestanddel i levnedsmidlet eller således, at levnedsmidlets karakteristiske sammensætning er påvirket. Begre-

bet omfatter ikke forureninger eller stoffer, der tilsættes levnedsmidler for at opretholde eller forbedre levnedsmidlers ernæringsmæssige værdi.

Den i nærværende forslag foreslåede bestemmelse af ordet tilsætningsstof er meget nær definitionen i den nye svenske lov. I modsætning til Codex-definitionen medtager den her foreslåede bestemmelse af tilsætningsstof-begrebet berigelsesmidler, dels fordi det formentlig stemmer med naturlig dansk sprogbrug, dels fordi visse vitaminer faktisk anvendes både som berigelsesmiddel og som tilsætningsstof med andet formål — ascorbinsyre kan således anvendes både som berigelsesmiddel og som antioxidant — dels endelig fordi det kan vise sig hensigtsmæssigt i en bekendtgørelse om tilladte tilsætningsstoffer af opregne de næringsstoffer („berigelsesmidler“), der eventuelt bør kunne tilsættes levnedsmidler.

Til § 4.

Det svenske lovforslag samt den nye svenske lov definerer begrebet „fremmed stof“, medens det tyske lovforslag forudsætter begrebet i flere bestemmelser uden at opstille en egentlig definition. Codex Alimentarius Kommissionen har søgt at bestemme begrebet forureninger.

Den svenske lov definerer fremmed stof som andre stoffer end levnedsmiddeltilsætninger, som, hvis det indgår i levnedsmidler, kan udgøre en sundhedsrisiko eller forandre levnedsmidlets normale sammensætning eller beskaffenhed iøvrigt.

Codex Alimentarius kommissionen har foreløbig defineret forurening som ethvert stof, der a) ikke normalt fortæres som levnedsmiddel som sådant, b) ikke normalt bruges som en større bestanddel (ingrediens) i levnedsmidler, c) ikke er et tilsætningsstof eller en pesticidrest og d) ikke bevidst er tilsat til levnedsmidler, men som er til stede i et levnedsmiddel som resultat af produktion, fremstilling, tilvirkning, tilberedning, behandling, pakning, emballering, transport eller opbevaring af det pågældende levnedsmiddel.

Til denne definition er føjet den kommentar, at der ved tilvirkning (processing) i forbindelse med levnedsmidler forstås enhver landbrugsmæssig, teknologisk, fabrikationsmæssig eller distributionsmæssig fremgangsmåde, som på nogen måde påvirker de karakteristiske egenskaber ved eller efterlader rester i et levnedsmiddel, herunder radioaktiv bestråling.

Den i nærværende forslag valgte definition ligger reelt ret nær ved den svenske lovs formulering, idet man dog i nærværende forslag — i overensstemmelse med Codex kommissionens forslag — har valgt at anvende ordet forurening (= contaminant). Man har yderligere fundet det rigtigt at gøre defini-